

PRVA SEJA NOVEGA OLO

Pretekli teden je bila v Ljubljani prva seja novo izvoljenega Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana. Zaradi priključitve dela ukinjenega okraja Trbovlje, so na sejah vseh občinskih ljudskih odborov v okraju izvolili nove okrajne odbornike. Ti pa so na prvi okrajni seji zaprisegli, izvolili stalne odborniške komisije ter predsednika in tri pod-

predsednike Okrajnega ljudskega odbora. Za predsednika OLO je bil ponovno izvoljen dr. Marjan Dermastia, za podpredsednika pa: ing. Ivo Klemenčič, Janez Pirnat in Joško Gorjanc.

Odborniki so nadalje poslušali poročilo predsednika Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo pri OLO, tovariša Franca Sitarja. Povedal je, da

smo lani imeli v kmetijstvu za 4% večje pridelke, medtem ko je ta odstotek na kmetijskih posestvih še enkrat večji. Tako je bil povprečen pridelek pšenice 13 centov, krompirja 159 centov na ha, na kmetijskih posestvih pa pri pšenici 20 centov, pri krompirju pa 212 centov na hektar. To so jasni sledovi umnega gospodarjenja in uporabe agrotehničnih mer.

Lep napredek je bil dosežen tudi v živinoreji. Lani smo v tej panogi dosegli predvojno raven. Mlečnost se je dvignila od 1200 na 1500 kg mleka na kravo. Precej manj pa je zaradi vremenskih neprilik dalo sadjarstvo. Samo pozeba je prizadela sadjarje za 165 milijonov dinarjev.

Na koncu seje so odborniki sprejeli predlog za ustanovitev posebne investicijske skupine za rekonstrukcijo križišča Titove in Celovške ceste, velikega komunalnega problema Ljubljane.

RADIJSKI SPREJEMNIKI

Od skupnega števila 185.000 radijskih naročnikov v Sloveniji jih je v ljubljanskem okraju 54.000. V Sloveniji pride en radijski aparat na 8 ljudi in če povprečno računamo, da šteje ena družina štiri člane, pride potem radijski aparat na vsako drugo družino. V našem okraju pride en aparat na 6 prebivalcev, medtem ko pride v murskosoboškem na 17 prebivalcev. Veliko pa je tudi že družin, ki imajo po dva radijska sprejemnika, v kuhinji in sobi ali pa celo v avtomobilu. Najmanj pa je aparatov v neelektrificiranih vaseh.

Socialistična zveza naj bo tudi v Loškem potoku na čelu akcije!

Ko smo se mudili v Loškem potoku, smo se zanimali tudi za delo tamkajšnjih množičnih organizacij. Zvedeli smo, da vlada precejšnje mrtvilo, kar bi delno opravičevali z letnim časom, ko so ljudje do vratu zakopani v delo. Ne more pa biti to opravičilo za druge letne čase, posebno zimskega.

Odbori SZDL so pokazali v zadnjem obdobju malo volje do dela, čeprav to ne velja za vse odbore enako. Menimo, da ni potrebno govoriti, da je Socialistična zveza prva poklicana, da vodi politično življenje na vasi. V Loškem potoku je bilo več akcij in so se, spomnimo se samo gradnje vodovoda, zdravstvenega doma itd., ki grede nekako mimo SZDL. Pri teh delih bi morala biti večja pomoč in sodelovanje Socialistične zveze. Res je, da so ljudje prispevali les in drugo in bodo še prispevali za ta dela, mogoče pa bi bila ta pomoč še večja, če bi bila na čelu akcije SZDL.

Mladinski organizaciji rešuje čast mladinski aktiv v podjetju »Smreka«. Po tem aktivu naj bi se zgedovali priključiti večini in pomagali pri dograditvi vodovoda.

Pri gradnji so pomagali iz vsake hiše na Turjaku. Pri prostovoljnem delu pa so se posebno izkazali člani kolektiva Kmetijskega posestva Turjak. Vzeli so brezplačen dopust za delo pri vodovodu.

Za vodovod na Turjaku ima še posebne zasluge Jernej Novak, upravnik turjaške zadrage in celotni vodovodni odbor. Za turjaški vodovod se je z vso skrbjo zavzel tudi predsednik ObLO Lašče, Alojz Pečnik, ki je veliko pripomogel, da se je uresničila prebivalcem Turjaka dolgoletna želja po pitni vodi.

Prebivalce Turjaka lahko damo upravičeno za zgled ostalim vases. V naših vaseh imam še vrsto perečih vprašanj, ki bi se lahko urenila v združenih močmi. Inicijativo prebivalcev bo podprla ljudska oblast, kar je bilo že neštetokrat dokazano. Večkrat ima večjo vrednost enotna akcija in pripravljenost za delo pri ureditvi nekega komunalnega objekta v vase kot pa materialna pomoč, ki jo da občina. V krajih, kjer samo čakajo, koliko bodo dobili od občine, sami pa ne mignejo z mezinem, pač ne moremo pričakovati napredka. Tudi za to imamo dokaze.

Turjak ima vodovod

Dolgoletna želja po pitni vodi. Prebivalce Turjaka lahko damo upravičeno za zgled ostalim vases. V naših vaseh imam še vrsto perečih vprašanj, ki bi se lahko urenila v združenih močmi. Inicijativo prebivalcev bo podprla ljudska oblast, kar je bilo že neštetokrat dokazano. Večkrat ima večjo vrednost enotna akcija in pripravljenost za delo pri ureditvi nekega komunalnega objekta v vase kot pa materialna pomoč, ki jo da občina. V krajih, kjer samo čakajo, koliko bodo dobili od občine, sami pa ne mignejo z mezinem, pač ne moremo pričakovati napredka. Tudi za to imamo dokaze.

Kooperacija na Vidmu. V Dobropolju imajo prve zametke kooperacije med zadrugo in kmeti. Pet kmetovalcev se je pogodbeno obvezalo z zadrugo na Vidmu pri pridelovanju črnega ribeza. Na zemlji splošnega ljudskega premoženja, s katero upravlja zadruga, je posajenih 2.900 kom. sadik črnega ribeza.

POSLANEC MATEVŽ HACE MED LAŠKIMI VOLIVCI

Pred dnevi je obiskal volivce v občini Lašče ljudski poslanec za ta predel, Matevž Hace. Tovariši Hace, sekretar Občinskega komiteja ZK, Slavko Purkart, predsednik ObLO, Alojz Pečnik in predsednik gospodarskega sveta pri ObLO, Alojz Vinturini, so imeli več sestankov z volivci na področju Rut in v okolških krajih. Namen teh sestankov je bil, da se ljudski poslanec seznaní s perečimi problemi teh krajev in se osebno spozna z državljani.

Stik med poslancem in ljudmi je bil hitro vzpostavljen. Državljeni so tolmačili svoje potrebe, od katerih je največja, da bi bila zgrajena nova cesta Zapotok-Rute-Lužarje, ki bi vezala 16 vasi. Med temi vasi so Lužarji, Neredi, Boštetje, Bani, Mohorje itd. Te vasi so sedaj odtrgane od prometa in sveta, zato imajo

manjše dohodke od prodaje lesa, mleka itd. Cesta, ki bi bila dolga kakih 20 km, bi bila ogromnega pomena za nadaljnji gospodarski razvoj teh krajev. Ljudje so pripravljeni pri gradnji ceste sodelovati s prostovoljnimi delom. Izrazili so željo, da bi se z delom čimprej začelo. Poslanec Hace je obljubil, da se bo zavzel za njihove zahteve.

V Logarjih so volivci razpravljali s svojim poslancem in predstavniki iz Lašče o gradnji vodovoda. Tu bi se lahko zgradil vodovod z manjšimi stroški. Pogovorili so se, da bi za material in strokovno delo prispevala občina, ostalo pa bi opravili ljudje sami. Verjetno bodo z delom kmalu začeli.

Na sestankih so volivci izrazili željo, da bi prišel poslanec večkrat mednje. Tovariš Hace je obljubil, da

TARIFNI PRAVICNIKI

Pred kratkim je bil v Beogradu sestanek predstavnikov vseh centralnih sindikalnih odborov, strokovnih združenj in gospodarskih zbornic, na katerem so govorili o organizaciji dela, nalogah in metodi za določanje osnovne tarifne politike. Sklenili so, da bi ves posel okrog pripravljanja načrtov tarifnih sporazumov končali do 15. septembra letos.

Glede metode za določanje tarifnih postavk so se udeleženci sestanka zedinili, da morajo ti dokumenti vsebovati naslednja štiri načela: načelo za določanje tarifnih postavk, za določanje deleža delavcev pri razdelitvi dela čistega dohodka, ki je izločen za osebne dohodke nad tarifno postavko, načelo za določanje načina in oblike premiranj in premijskih odnosov ter načelo za uporabo norm, nagrajevanja po enoti proizvoda in drugih oblik nagrajevanja po delovnem učinku.

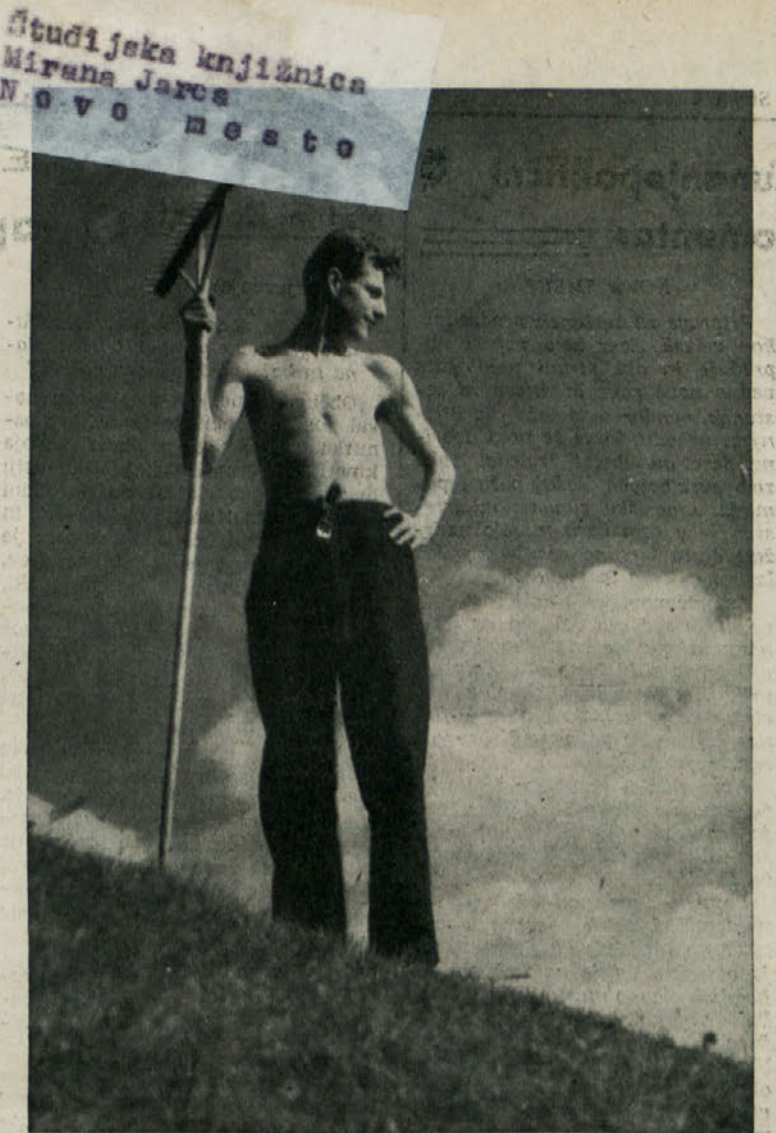
Ob krajevem prazniku Dolenje vasi

V nedeljo so v Dolenji vasi odkrili spominsko ploščo prvim žrtvam v narodnoosvobodilni borbi, katere so ustrelili Italijani v gozdu med Ložinami in Dolenjo vasjo. Številni prebivalci okoliških vasi so počastili padle s šopki svežih rož, gasilci, mladina in zastopniki organizacij pa so položili vence k spominski plošči.

Na ta dan, to je 3. avgusta, praznuje Dolenja vas svoj krajevni praznik. O pomenu tega je govoril pri odkritju spominske plošče tov. Franc Vidervol. Med drugim je dejal:

Leto 1941 je bilo v zgodovini jugoslovanskih narodov usodnega pomena. Stara družba je klonila pred napadalci in se umaknila na čelu s kraljem in inozemstvo, vojska pa je bila zaradi izdajstva v vrhovih nesposobna braniti domovino. Komunistična partija, edina politična sila, ki je vedno nesebično branila interese delavskega razreda in se borila za pravičnejši družbeni red, pa je organizirala upor za narodno in socialno osvoboditev.

V prvih bojnih vrstah so bili komunisti s tov. Titom na čelu. Jugoslovanski narodi so kmalu spoznali, da je njihov obstoj mogoč le, če preženejo okupatorja in uničijo domače izdajalce, zato se jih ni malo odzvalo pozivu Partije.

Na senožeti

V vaseh bivše občine Dolenje vasi so bili že v letu 1941 začetki organizacije OF. V Dolenjo vas je prihajal k svojim znancom pok. narodni heroj, prof. Šeško, in zbral najprej med svojimi znanci napredne vaščane in jih organiziral v OF. Še proti koncu leta 1941 je bila organizacija tako številna, da je bil v začetku leta 1942 osnovan že rajonski odbor OF. Nekateri tovariši so odšli že leta

1942 v partizane, nekateri pa so delali za partizansko vojsko na terenu s tem, da so zbirali materialna in denarna sredstva. Okupator je izkoristil domačo reakcijo, ki je že od vsega početka nasprotovala OF in se zbirala okoli takratnega župnika Škulja, organizatorja bele garde in številnih žrtev, ki so z njegovo pomočjo zasledovali sodelavce in delo OF. (Nadaljevanje na 2. strani)

PO SVETU

Še vedno traja izmenjava mišljenj in stališč glede sklicanja konferenec najvišjih predstavnikov vevsel. Kraj sicer še ni določen, vendar pa se vedno pogosteje omenja Zeneva. Po sedanjih predvidevanjih naj bi sestanke bil dne 12. avgusta v prisotnosti generalnega sekretarja Združenih narodov ter zastopnika ali celo predsednika indijske vlade Nehruja. Ta je izjavil svojo pripravljenost, da sodeluje na takšni konferenci, ako bi se s tem strinjale vse prizadete vlade.

Med Jugoslavijo in Francijo so bili z novim sporazumom urejeni stari problemi glede našega odplačevanja starih še predvojnih dolgov in odplačevanja po vojni nacionalizirane francoske imovine pri nas. Francoska vlada je v začetku na račun starih dolgov in neplačanega nacionaliziranega imetja v Jugoslaviji zahtevala kar 170 milijonov dolarjev, s sporazumom pa je urejeno plačilo 12 milijonov dolarjev. Hkrati pa so se dogovorili glede medsebojnih trgovskih kreditov, ki bodo v znatni meri olajšali trgovsko izmenjavo med obema deželama. S sporazumom so določeni tudi novi roki za odplačevanje, ki so za nas zelo ugodni in jim bomo lahko brez posebnih težav zadostili.

Med našim Maršalom in voditelji prijateljskih držav je bila ponovno izmenjana vrsta poslanic v zvezi z nastalim položajem na Bližnjem vzhodu. S temi poslanicami se je nadaljevala izmenjava mišljenj, ki je začela že pred tedni, ko je prišlo do huđe zaostritve v tem delu sveta.

Na Bledu so se te dni nadaljevala jugoslovansko-avstrijska pogajanja o odprtih vprašanjih med obema deželama. Komisija bo svoje delo zopet nadaljevala jeseni in to na Dunaju. Pogajanja so potekala po izjavah obeh strani v duhu medsebojnega spoštovanja in razumevanja. Borbe v Alžiriji kljub silni vročini

ter močnim okrepitvam, ki so jih dobile in jih še dobivajo francoske čete, nočejo ponehati. V zadnjem tednu je prišlo do vrste zelo močnih spopadov, v katerih so alžirski uporniki v večji meri kakor doslej zaželi uporabljati tudi lahko topništvo in težke minometalce. Nekaj francoskih kolon je začelo v močne zasede in pretrpelo zelo huđe izgube. Uporniki so tako zadnje dni zelo poživilli diverzantsko dejavnost v mestih, zlasti v mestu Alžiru, kjer je prišlo do vrste hudih atentatov na pripadnike francoskih oboroženih sil pa tudi na one Alžirce, ki sodelujejo s Francozi.

Posebno težak položaj nastaja na otoku Cipru, kjer prihaja dnevno do hudih spopadov med pripadniki grške in turške manjšine, česar pa britanska policija in vojska na otoku nista sposobni preprečiti. Ciprska uporniška organizacija EOKA je objavila svoj sklep, da bo do 10. avgusta prenehala z napadi na pripadnike britanskih oboroženih sil, ako bodo ti do tega dne sposobni preprečiti nadaljnje medsebojne spopade med pripadniki obeh manjšin. Britanci skušajo dokazati, da so razmere na otoku takšne, da bi njihov umik z otoka nujno pripeljal do medsebojnega obračunavanja Grkov in Turkov na tem otoku in želijo s tem opravičiti nadaljnjo okupacijo tega otoka.

Ameriško vojaško poveljstvo je sporočilo, da je uspel poizkus z raketo Atlas. Predsednik posvetovalnega odbora za zrakoplovstvo pa je v Ameriki izjavil, da računajo, da bodo že v roku enega leta lahko izstrelili tako raketo s človeško posadko. Prvi polet te rakete z ljudmi naj bi bil okrog Zemlje, vendar na veliki višini. Pozneje nameravajo izvesti polet do lune, okrog nje in nazaj na Zemljo. Ta izjava je v svetu vzbudila precej zanimanja, ker kaže na to, kako močno si Amerikanci prizadevajo v izgradnji satelitov prehiteti Ruse.

Atomski znanstveniki v Ženevi se pri razpravljanju o kontroli nad atomskimi vojaškimi poizkusi bližajo koncu svoje konference. Ta konferenca traja že več kakor mesec dni in kakor vse kaže, bodo doseli tehnični sporazum glede kontrole nad temi poizkusi in ga predlagali vsem zainteresiranim vladam. Na konferenci sodelujejo poleg zastopnikov velikih sil tudi strokovnjaki Češkoslovaške, Poljske in Rumunije. Strokovnjaki nameravajo predlagati sistem kontrole iz štirih različnih tehničnih metod.

Ameriška diplomacija je zadnje tedne izjemno aktivna. V okvir te aktivnosti spada tudi odhod zunanjega ministra Dullesa v državo Južne Amerike. Med najvažnejše naloge, ki jih ima, štejejo sestanke z brazilskim predsednikom, na katerem morajo urediti odnose med obema deželama.

DR. MARIJAN DERMASTIA - PREDSEDNIK OLO

Na prvi seji novo izvoljenega okrajnega ljudskega odbora Ljubljana je bil ponovno soglasno izvoljen za predsednika OLO dr. Marjan Dermastia.

Tovariš Dermastia je bil rojen leta 1911 v Ljubljani, kjer je tudi končal gimnazij in pravno fakulteto. Član KPI je od 1930, po razpadu bivše Jugoslavije pa je bil prva med prvimi organizatorji osvobodilnega gibanja. Med narodnoosvobodilno vojno je imel razne važne in odgovorne funkcije vse do načelnika korpusa Narodne obrambe Jugoslavije. Je rezervni polkovnik naše vojske.

Po osvoboditvi je imel razne funkcije. Bil je generalni direktor DOZ, guverner Narodne banke, generalni direktor NB za Slovenijo, potem pa predsednik OLO Ljubljana in še predsednik Stalne konference mest Jugoslavije. Je član glavnega odbora SZDL Slovenije, član CK ZKS, Centralnega odbora ZB NOV Jugoslavije ter član in voditelj še mnogih važnih organizacij in društev. Je tudi nosilec visokih vojaških in državnih odlikovanj.

ZA PAMETNO REŠEVANJE STANOVANJSKIH PROBLEMOV

Stanovanjska stiska je eden pereh- čih problemov današnjih dni. Vsa- komur, ki količjak pozna razmere v Kočevju, je to tudi za naše prilike več kot razumljivo, saj je preneka- teri prizadet bodisi s te ali one pla- ti.

Že dalj časa ni bilo večjega se- stanka, kjer bi mogli z načelne stra- ni osvetliti gordijski vozlož stano- vanjskih problemov v našem mestu. Moj sestavek nima namena reše- vati teh problemov, pač pa želim omeniti nekatera dejstva, na katera ali pozabljamo ali pa niso v skladu z našim splošnim prizadevanjem, da bi čimbolj življenjsko in prožno reševali probleme, ki se pojavljajo na tem področju.

Vsako lahko sprevidi, da zahteva stanovanjsko vprašanje premišljeno dolgoročno politiko razdeljevanja stanovanj, saj izgradnja novih po- časi caplja za naravnim prirastkom in dotokom novega prebivalstva. Napake so torej neizbežne. So pa stvari, ki človeka zboledejo.

V Kočevju ni malo mater, ki so zaposlene in so za ta čas primorane svoje otroke izročiti nekomu v var- stvo. Ustanova, ki opravlja to delo, je Otroški vrtec, ki pa zaradi pre- malega števila prostorov še ne mo- re uslišati vseh mater (vendar so tudi matere, ki niso zaposlene, pa se jim je to posrečilo!). V Otroškem vrtcu je soba, v kateri stanuje vzgoj- teljica z družino, z enim otrokom. Če bi stanovanjska uprava ozitoma svet za stanovanjska vprašanja na- šla drugo stanovanje, ki bi bilo pri- mernejše za to družino, bi uprava Otroškega vrtca mogla sprejeti še nekaj otrok, ki so jih zaradi tesnosti lanske jeseni morali zavrniti. S tem bi mogli ugostiti vsaj nekaterim.

Podoben problem pa je tudi z otroki, ki že obiskujejo šolo. V mno- gih primerih sta oba starša zaposle- na in nihče redno ne pazi na te otroke. V mestu bi se prav gotovo mogel najti prostor, ki do danes ni bil polno izkoriščen — ki ne bi za- deval stanovanjskega vprašanja! — kjer bi otroci nižjih razredov mogli

biti pod nadzorstvom, kjer bi se la- hko tudi pripravljali za šolo; tako pa tekajo po mestu, ogrožajo pro- met, ki je iz leta v leto močnejši, ko ni staršev žive kot brezdomci. To je vsekoder vzgojni moment, ki ga ne smemo zamemarjati. Nekaterke matere sicer lahko dajo te otroke za čas odsotnosti s sedem, kar pa ni prava rešitev tega vprašanja, mno- gini namreč to ni možno, drugič pa je tako nadzorstvo le »mišnogred«.

Tudi v drugih večjih krajih že imajo šolske vrtnice za šoloobiskujoče otroke. In uspeh v vzgoji in v šoli se je znatno zboljšal. To je problem, ki neposredno tiče v področje dela Društva za pomoč družini, saj je ta- korekoč na dlani.

Vprašanje stanovanja vzgojte- ljice v Otroškem vrtcu pa na žalost prejšnji svet za stanovanjska vpra- šanja ni rešil, ali se člani sedanega sveta kaj bolj zanimajo za to? Naj pomislimo, kolikim materam, ki ves čas svojega dela z mislijo hite k svojim otrokom, bi odvzeli to skrb, da bi se mogle s polno zavestjo po- svetiti svojemu delu, ki bi ga zato opravljale mnogo vestneje z večjo storilnostjo! Kolikor več bi zalegla materina in očetova vzgoja, če bi jo v času njune odsotnosti nadalje- vala v šolskem vrtcu.

Ljudje govore marsikaj. Nemalo ogorčenja in krepkih opazk pada račun stanovanja. Mnogi na žalost niso dovolj uvideni, dovolj objek- tivni, mnogi pa imajo na žalost tu- di prav! Da je motiti se človeško, je že stara resnica. Toda nekomu, ki je zdaj še samesam bodo morda dodelili družinsko stanovanje, tako »pravijo«, ker se bo kmalu poro- čil. Zapisal sem »pravijo«, kar zveni zelo navadno, saj se še ni zgodilo. Toda, kar mnogi »pravijo«, se po- gosto tudi zgodi. Vsekar je to zelo velika uvidevnost! Po tej logiki pa ima pravico zahtevati družinsko stanovanje sleherni samec, saj je zelo velika verjetnost, da se bo ne- komo poročil, se vam ne zdi tako! Podobno je z dodelitvijo družinske- ga stanovanja zakonskemu paru, ki še nima otrok, saj jih bo verjetno še imel, toda, ali ne gre upoštevati najprej tiste, ki jih že imajo!?

Svet za stanovanjske zadeve ima nalogo, da kot organ družbenega upravljanja rešuje težavne stano- vanjske probleme. Toda kako mo- remo volivci zaupati njegovim skle- pom, če moremo ugotoviti, da skle- pi tega sveta nimajo prave velja- ve, da se najde nekdo, ki ima pri tem vedno zadnje besedo! Nujno se vprašamo, ali je to *družbeno upravljanje* ali pa samo *igra o druž- benem upravljanju*?

Stvari, ki sem jih navedel, imajo resnično ozadje, vse so utemeljene, ničesar ni izmišljenega. Stanovanjski problem je eno izmed današnjih torišč, kjer se človeška sebičnost pokaže v vsej svoji goloti. Tu ni go- vora o kakšni strpnosti do sočlove- ka, tu sem samo jaz! Tudi moda »stricve« in »tet« še ni prešla, celo vztrajajo na nadaljevanju kot tra- dicio »dobrih starih časov«! Kako moremo na koncu potem pričaka- vati, da bo organ družbenega upravljanja — kot je stanovanjski svet — mogel reševati težavna sta- novanjska vprašanja resnično ob- jektivno kolikor se to le da in po- tem, ko nekaj sklone, tudi zahtevali izpolnitve svojih sklepov!?

Čas bi že bil, da se privadimo re- ševanja družbenih problemov na skupen način in da potem sleherni take zaključke tudi spoštuje in se po njih ravna! Sicer smo podobni onemu velikanu v pravljici, ki je ves dan z rokami ravnal svojo nji- vno, zvečer pa je videl, da je z no- gami in zadnjico sproti vse potep- tal! —jan

TEDENSKI INTERVJU

Matija Zobec: O napredku kmetijstva na Kočevskem

(Nadaljevanje)

Kdo je sodeloval pri sestavljanju predloga perspektivnega plana in kaj je bila osnova načrta?

Občinski ljudski odbor je imenoval posebno komisijo za sestavo osnutka perspektivnega plana razvoja kmetijstva v naši občini. V komisiji delajo kmetijski strokovnjaki, člani Društva kmetijskih inženirjev in tehnikov. Predsednik komisije pa je član občinskega zbora proizvajalcev. Tudi ostali kmetijski strokovnjaki, ki niso člani te komisije, so nam pomagali pri sestavi osnutka. Pomoč so nam nudili tudi uslužbenci Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana, Zavoda za planiranje in tajništva za kmetijstvo in gozdarstvo.

Ob priliki sestave osnutka smo upoštevali vse naravne pogoje, ki vplivajo na kmetijsko proizvodnjo. V zadnjih letih se je pokazalo (po- sebno na družbenem sektorju), da je na našem področju možno doseči rekordne pridelke pri rastlinah te- ga, seveda ob uporabi vse sodobne agrotehnike.

Kolikšna denarna sredstva bodo potrebna in kdo jih bo prispeval, da se bo načrt lahko uresni- čil?

Ker kmetijske zadruga še niso iz- delale svojih perspektivnih planov vam lahko povem le, koliko bo po- trebno investicijskih sredstev v tem obdobju in v katerem sektorju. Da bo omogočena realizacija perspek- tivnega plana v kmetijstvu po tre- dobno v družbenem sektorju do konca leta 1961 619,864.000 din investicijskih sredstev. Ta sredstva bodo uporabljena takole:

obrati za predelavo kmetijskih proizvodov (mlekarna in klavnica)	194.214.000 din
mehanizacija kmetijske proizvodnje	74.450.000 din
gradnja ter adaptacija hlevov in gospodarskih zgradb in vodopreskrba	196.700.000 din
urejanje čredinskih pašnikov in melioracije	94.500.000 din
nabava plemenske živine in uvoza	60.000.000 din

Državna posestva bodo od te vsote prispevale iz lastnih sredstev 125.937.000.— Za ostalih 493.927.000 din pa bodo sredstva zaprosila kredit iz splošnega investicijskega sklada in pa republiškega ter okraj- nega sklada za pospeševanje kmetijstva.

Od te vsote je v družbenem sektorju že letos angažirano preko 200.000.000 din, kar kaže, da je plan realen in da bo tudi realiziran.

Kaj še posebno predvidevate za za Kolpško dolino od Osilnice do Predgrada, da bi ti kraji ne bili objeseni na izumiranje?

Ker so v teh krajih ugodni naravni pogoji za razvoj sadjarstva, je

Kakor vemo, so lani nekateri za- družniki, kmetije iz dobropoljske ob- čine, tekmovali v zveznem tekmo- vanju za večje hektarske donose krompirja. 69 tekmovalcev je izpol- nilo zahtevane pogoje pri donosih krompirja in zato prejelo nagrade v znesku 352.676 din. Največji zne- sek je prejel Franc Jeglič iz Bruha- nje vasi in sicer 10.094, Anton No- vak iz Zdenske vasi 9.719, Franc Er- čulj iz Podpeč 7.075 din itd.

Kakor vidimo, se je tekmovanje kmetovalcem izplačalo, saj so poleg nagrad iztržili tudi več denarja za več pridelanega krompirja.

Zunanjepolitični komentar

NOVA SMER?

Priprave za sestanek predsedni- kov vevsil sicer zelo počasni napre- duje in obe strani predlagata vedno nove roke in dneve za se- stanek, vendar se položaj na Bliz- njem vzhodu, ki je še pred dobrimi desetinimi dnevi izgledal tako zelo eksplozivno, sedaj počasi pomirja. Ameriško zunanje minist- rstvo je v tem času moralo vzdr- žati vrsto izredno ostrih napadov lastnega tiska in javnosti.

Američanom je že dalj časa jas- no, da s sedanjo politiko na Bliz- njem vzhodu ne bodo mogli usta- viti procesa, ki je začel v Egiptu s prihodom Naserjeve skupine ofi- cirjev na oblast. Ta proces je dan- nes kratko že znan pod imenom »naserizem«.

Novo iraško republiko je doslej že priznalo preko 50 držav. Tako je propadel poizkus, da bi novo republiko osamili in ji onemogočili večjo vlogo.

Posebno presenečenje pa je predstavljalo obisk posebnega od- poslanca predsednika Eisenhowerja v Iraku. Ta je namreč obiskal Bagdad, glavno mesto Iraka, le ne- kaj ur zatem, ko so Združene države priznale novo vlado in republi- ko Irak. Odposlanec Murphy je obiskal predsednika nove iraške vlade in imel z njim ter nekaterimi ministri obširne razgovore. Po teh razgovorih je Murphy izjavil, da je mnogo bolj obeščen o poli- tikah in ciljih nove iraške vlade.

Posledica priznanja in obiska v Bagdadu je očitno tudi odločitev jordanskega kralja, da se spriz- žni z novim stanjem in da ne pro- glaša potrebo po sveti vojni proti upornemu Iraku, kakor je to storil pred desetimi dnevi. Sedaj je izdal proglas, v katerem je obve- stil svet, da se strinja s prekinit- vijo Unije med obema deželama, kakor je to zahtevala nova vlada v Iraku takoj po smrti iraškega kralja in zrušitvi starega režima.

Kot posebno važen smatrajo obisk odposlanca Murphyja v Kai- ru. To je namreč v Kaitsu prvi obisk pomembnejšega ameri- škega funkcionarja zunanjega mi- nistrstva v Kaitsu. Smatrajo, da bodo tudi ti razgovori prvenstve- no služili širšemu poznavanju po- ložaja na Bliznjem vzhodu preden bodo ZDA sprejele sklep o kakršni koli spremembi v svoji zunanji politiki v tem delu sveta.

Dogodki v Iraku so močno izne- nadili vlado v ZDA pa tudi vlade nekaterih drugih zahodnoevrop- skih dežel. To je bil predvsem vzrok za izredno živčno reakcijo, kateri smo bili priča v preteklih tednih, ki so sledili revoluciji v Iraku. Pomirjenje v Libanonu, do katerega je prišlo, odkar je bil iz- voljen za predsednika republike dosedanj načelnik generalnega štaba libanonske vojske, general Šehab, omogoča, da postane za- hteva, da se ameriške čete umak- nejo iz te majhne dežele, realna. Pozornost namreč vzbuja dovaja- nje vedno novih in novih čet, če- prav jih je že sedaj več, kakor jih je potrebno za vzdrževanje reda. To vzbuja na Bliznjem vzhodu ob- čutek negotovosti in sum, da Ame- rikanci pripravljajo še nekaj druge- ga in ne samo okupacijo Liba- nona. Novi predsednik, general Šehab, je objavil svoj politični pro- gram ter med ostalim zahteval, da se ameriške čete nemudoma uma- knejo iz Libanona. Ko so prišle v deželo, so prišle, kot trdijo, na po- ziv predsednika republike Liba- nona, sedaj jih ta odslavlja. Ali bodo enako hitro tudi zapustile deželo? Verjetno ne.

Skupina rudarjev pred jamo

Ing. Ivo Pust

Kočevski rudnik nekdanj in danes

O nastanku ležišča Kočevsko-ribniško podolje je ši- roka kraška dolina, ki sega s svo- jim jugovzhodnim podaljškom do Mozlja.

Ozemlje sestavljajo pretežno apneneci in dolomiti. Izjeme so manjši predeli, kjer se razgaljuje karbonska podloga, dalje kredni fliš, ki pokriva manjša območja okoli Kočevskega Roga in končno plicocen, ki zapolnjuje kočevsko ka- dunjo. Jasno je, da se je kras raz- vil na ta tako velikih kompleksnih apnenca in dolomita, ki leže več kot 450 m nad morsko gladino. V plicocenu, to je v času intenzivnega dviganja posameznih grud v dinar- skem gorskem sistemu, se je pri- čelo zakrasovanje terena. Takrat so tekle vode še pretežno nadzemno, zato je bilo to tudi doba intenzivne denudacije. Takrat je verjetno po- kival kredni fliš velik del kočev- ske kadunje. Od te odeje so ostali le še neznatni sledovi.

Kočevsko-ribniško podolje je na- stalo ob dvignjenem kočevskem po- gorju. To je navadna rečna erozij- ska dolina, ki se je razvila ob pre- lomu. V času nastajanja krasa je

zakrasela, zato tvori prehodno obli- ko med suho kraško dolino in na- vadno rečno erozijsko dolino z na- zemnim rečnim tokom.

Kočevski premog je nastal v glavnem iz lesa iglavcev in listav- cev. Premogovna kadunja leži oko- li 1 km severovzhodno od Kočevja.

V nahajališču ločimo 6 premo- govni slojev. 6. sloj je razvit le na vzhodu kadunje. Debelina tega slo- ja znaša 2—3 m. Peti sloj je debel 7—8 m, na dnu kadunje pa se nje- gova debelina podvoji. V petem slo- ju nastopajo jalovi vložki, eden do trije, ki se na večje razdalje izkli- njajo in zopet pojavljajo. Četrty premogovni sloj je sestavljen iz leč premoga in jalovine. Krovčina te- ga sloja je svetlo siv vonodosen pe- ščenjak, ki se razprostira preko vse kadunje. Ta sloj je različno debel. Debelina sloja znaša 9—15 m. Med

4. in 5. slojem so gline z lečami premoga. Te gline so debele okrog 30 m. Debelina jalove plasti se veča k periferiji kadunje. Krovni peščenjak nad 4. slojem zaključuje spodnji premogovni horizont.

Tretji sloj premoga je na robo- vih debel 7 m, v centru kadunje pa do 20 m. Nad 3. slojem sledita 2. in 1. sloj, debeline cca 2 in 1 m.

Na podlagi najdenih fosilov uvr- ščajo prve tri sloje v pontsko stop- njo plicocena.

Zgodovinski razvoj

V začetku prejšnjega stoletja so gradili steklarne na mnogih krajih v naši deželi. Tako so pri izkopa- vanju temeljev za steklarne naleteli na izdatke premoga tudi v Kočevju. Leta 1826 so bile prvič podeljene jamske mere bratom Ranzinger, ki so bili lastniki kočevske steklarne in

sicer ena enojna jamska mera. Le- ta 1849, 1857, 1859, 1861, 1863 in 1931 so podelili nadaljnje jamske mere različnim koristnikom.

Leta 1885 je vsa rudarska posest prešla v last Trboveljske premogo- kopne družbe.

Ob obsegu rudarske dejavnosti pred letom 1890 ni podatkov. Vemo le, da so pridobivali premog v nek- danjem I. odseku površinskega kopa, kjer je bil raziskovalni jašek. Premog so pridobivali:

od l. 1926 do 1900 s površinskim kopom;	1926 do 1900 s površinskim kopom;
od l. 1901 do 1906 s površinskim kopom in jamskim obratom;	od l. 1907 do 1910 z jamskim obratom;
od l. 1911 do 1914 s površinskim kopom in z jamskim obratom;	od l. 1915 do 1918 s površinskim kopom;
od l. 1917 do 1925 s površinskim kopom in z jamskega obrata;	od l. 1926 do 1938 s površinskim kopom;
od l. 1938 naprej s površinskim kopom in z jamskim obratom.	

leta 1894	102.714 ton
leta 1895	109.234 ton
leta 1896	105.277 ton
leta 1897	108.553 ton
leta 1898	109.099 ton
leta 1899	106.490 ton
leta 1900	109.380 ton
leta 1901	113.584 ton
leta 1902	112.680 ton
leta 1903	112.557 ton
leta 1904	124.275 ton
leta 1905	117.570 ton
leta 1906	125.895 ton
leta 1907	118.170 ton
leta 1908	121.269 ton
leta 1909	122.486 ton
leta 1910	119.260 ton
leta 1911	117.460 ton
leta 1912	110.460 ton
leta 1913	126.530 ton
leta 1914	101.120 ton
leta 1915	80.700 ton
leta 1916	74.500 ton
leta 1917	68.120 ton
leta 1918	88.970 ton
leta 1919	101.090 ton
leta 1920	100.000 ton
leta 1921	71.000 ton
leta 1922	80.800 ton
leta 1923	96.200 ton
leta 1924	93.300 ton
leta 1925	81.700 ton
leta 1926	58.400 ton
leta 1927	58.750 ton
leta 1928	66.500 ton
leta 1929	97.400 ton
leta 1930	52.990 ton

Proizvodnja rudnika: leta 1893 24.478 ton

leta 1931	39.340 ton
leta 1932	29.300 ton
leta 1933	25.190 ton
leta 1934	26.960 ton
leta 1935	24.030 ton
leta 1936	20.550 ton
leta 1937	25.320 ton
leta 1938	32.080 ton
leta 1939	37.700 ton
leta 1940	103.970 ton
leta 1941	116.700 ton
leta 1942	74.100 ton
leta 1943	47.850 ton
leta 1944	—
leta 1945	39.910 ton
leta 1946	59.600 ton
leta 1947	97.770 ton
leta 1948	120.420 ton
leta 1949	140.220 ton
leta 1950	145.530 ton
leta 1951	127.410 ton
leta 1952	141.300 ton
leta 1953	146.470 ton
leta 1954	160.580 ton
leta 1955	149.030 ton
leta 1956	157.880 ton
leta 1957	158.240 ton
leta 1958 plan	165.000 ton.

Po dosedaj znanih podatkih so na- kopal v Kočevju od l. 1893 pa do l. 1957. 5.936.500 ton premoga. Od vsega začetka rudnika pa gotovo precej preko šest milijonov ton, to- rej več kot polovico vseh premo- govni zalog.

(Konec prih.)

AVTO-MOTO DIRKE NA LJUBELJU

Božič, Pintar in Drofenik najhitrejši Jugoslovani

3. avg. so bile VI. mednarodne gorske dirke z motorji in avtomobili na Ljubelj. Dirka se bi morala pričeti ob 11. uri, zaradi hude plohe pa se je pričetek pomaknil na 12.17. uro.

99 tekmovalcev iz Švice, Italije, Nemčije, Avstrije in Jugoslavije je bilo pripravljenih za štart. Takoj, ko je nehal padati dež, so se gledalci zbrali ob 5,1 km dolgi tekmovalni krogi, na štartu pa so se pojavili stroji do 125 cm. Brez posebnih presenečenj in konkurence je zasedel Boris Oblak prvo mesto.

V razredu do 350 cm so jugoslovanski tekmovalci že pokazali, da bodo običajni redosled absolutnih zmag inozemcev v letošnjem tekmovalstvu obrnili v svojo korist. Prvo mesto je sicer v tem razredu zasedel Zohrer Karel (Avstrija) 5,04,3, drugo Leon Pintar 5,05,00. Šesto mesto je zasedel Alojz Drofenik z časom 5,23,4. Pintar in Drofenik sta s svojo elegantno in hitro vožnjo navdušila gledalce. Drofenik je vozil zlasti na zavojih drzno in sigurno in drvel iz ovinka v ovinek. Če ne bi imel malenkostne smole, ko

mu je ravno na Platoju med vožnjo skočila ročica motorja iz brzine, bi se prav gotovo uvrstil na boljše mesto. S tem sta Pintar in Drofenik postala najhitrejša jugoslovana na motorjih. Ljubelske dirke se namreč štejejo istočasno tudi za državno prvenstvo.

V razredu prikolic do 500 cm ni Šnajder ing. Boško-Radič Josip (Jug) dosegel tega, kar smo od njega pričakovali. Zasedel je le četrto mesto. Sterle-Maček pa sta dosegla 7. mesto, za državno prvenstvo pa sta se uvrstila z doseženim rezultatom na tretje mesto. Vsekakor je tudi to lep rezultat.

Kategorija avtomobilov do 1.300 cm ni dala nobenih presenečenj. Najboljši Jugoslovan Milovan Rodica je zasedel komaj peto mesto. V nacionalni skupini motorjev do 175 cm je Janez Durini dosegel četrto mesto. Ta skupina motorjev je bila najslabše zasedena.

Višek pričakovanja in ugibanja je bil štart motorjev 250 cm. V tem razredu je bila konkurenca najhujša. Število domačih vozačev je bilo enako inozemskim. Gledalci so bili

pripravljeni na morebitna presenečenja, vendar ni nihče pričakoval, da bo tempo vožnje narekoval Jugoslovan. S presenetljivo vožnjo je Pintar zasedel prvo mesto, drugo in tretje si delita Inzko Helmut in Pucher Sepp, četrto mesto pa je zasedel Drofenik. Tako Pintar kot Drofenik sta ponovno dokazala, da sta vozača, ki se lahko s tehniko vožnje in kljub slabšim strojem, postavita po robu inozemcem.

Solo motorji do 500 cm so kot običajno tudi v letošnjem tekmovalstvu postavili nov rekord (Alfred Pruckner, Avstrija). Prikolice nad 500 cm so sicer pri gledalcih vzbudile zanimanje in posamezniki so navdušili gledalce, vendar tu ni bilo nobenih posebnih presenečenj.

Kot zadnji so štartali avtomobili do 2.000 cm. Splošno mnenje je bilo, da bo opatijski rekorder, Ernest Vogel na Porscheju zasedel prvo mesto in postavil nov rekord. Njemu kot tudi gledalcem je pripravil presenečenje Milivoj Božič (Jug), ki je zasedel prvo mesto in postavil absolutni rekord avtomobilov.

Ekipno je Avstrija zasedla I., Jugoslavija pa II. in III. mesto. Ostale ekipe so izpadle iz kombinacije. V ekipi Jugoslavije je bil tudi Drofenik. Tekmovalci Kočevja so častno zastopali državo. Mesta, ki so jih zasedli, so hvale vredna. Durini, 175 cm, 4. mesto, Drofenik 250 cm, 6. mednarodno mesto in 2. državno in v 350 cm 4. mednarodno in 2. državno, Sterle-Maček 7. mednarodno, 3. državno mesto. -do

Več pozornosti telesni kulturi!

Andrej Arko

V Jugoslaviji imamo 15.000 šol, a med temi ima samo 500 šol objekte za telesno vadbo. Iz letnih statistik je razvidno, da se v naši državi ukvarja s telesno vzgojo samo vsak štirideseti prebivalec. Ti podatki dajejo resno zaskrbljenost. Mogoče se komu ne bo zdelo to tako važno, inomam pa žal še podatke, ki so v veliki meri posledice teh razmer. V eni izmed beogradskih gimnazij so izvršili poizkusni pregled na 200 dekletih. Dobro telesno razvitih je bilo med njimi samo 21, za vse ostale pa so napisali v zdravniški izvid »slabo razvite«. Medicinski strokovnjaki nenehno opozarjajo na resne posledice takega stanja. Tudi naši najvišji forumi so že dostikrat ugotovili in nakazali, da je razen šol, kulturnih ustanov itd. tudi telesna vzgoja sestavni del osebnega in družbenega standarda v državi. To je bilo torej že večkrat ugotovljeno, toda zelo redkokdaj so se tega resnega in perečega vprašanja lotile organizacije, ki so dolžne skrbeti za telesno zdravje ljudstva.

Kako je v tem pogledu v kočevski občini? Po vseh podatkih sodeč tudi pri nas ni boljše, mogoče le v nekaterih pogledih. V občini imamo 23 šol. Vse šole so brez telovadnice razen osnovne šole v Kočevju, ako lahko smatramo tamkajšnjo telovadnico z nesodobno in pomanjkljivo opremo sploh še za sposobno za telesno vzgojo. Gimnazija uporablja dvorano v Šeškovem domu, ki ni več primerna za telovadbo, ker je bila preurejena za kulturno prosvetne namene. Poleg tega dvorana ni opremljena za telesno vadbo. Na

no samo v mestu, medtem ko je v ostalih krajih občine pravo mrtvilo. Da je v mestu tako, gre priznati. TVD Partizan in onim vztrajnim sodelavcem, ki posvečajo dan na dan ves prosti čas skrbi za telesni razvoj mladine in za telesno vzgojo svojega članstva poleg idejne vzgoje društvenih pripadnikov v zavestne člane današnje družbene skupnosti. Delo teh tovarišev in tovarišic se v našem kraju vse pre malo čeni in upošteva. Le redki so, ki priznajo tem tovarišem in tovarišicam ogromni delež, ki ga dnevno doprinašajo skupnosti in še posebej mestu Kočevje. Sem pa mnenja, da naš razvoj na tem polju ne bi bil popoln, če bi nadaljevali pot po dosedanjem ozkem tiru, t. j. samo preko telesnovzgojnih organizacij, preko ljudi, ki že itak dajo vse od sebe in jih delovanje v tako ozkem krogu že utruja. Treba je pritegniti vse ustanove, ki so kakorkoli povezane s telesno vzgojo človeka, od šol in gospodarskih organizacij pa do vseh ostalih organizacij, v katerih poteka življenje mnogih ljudi.

V samem Beogradu so organizacije že pričele s pripravami, da bi se krepko lotili reševanja tega resnega vprašanja. Skupno 49 ustanov, društev in organizacij je sklenilo, da bodo imele oktobra meseca kongres telesne vzgoje. Cilj kongresa za Beograd je, da se kar najbolj učinkovito izboljšajo razmere v telesni vzgoji.

Tako je drugje in pogledimo zopet kako je pri nas. Res, da smo se že večkrat sestali z različnimi organizacijami kraja po raznih vzpodbudah, vendar smo na teh sestankih sodelovali samo kot partner, od katerega se je želelo vedeti, kaj bo TVD Partizan prispeval k paradi in programu proslav krajevnega značaja. Torej je šlo tu že za neke končne efekte telesne vzgoje bolj iz potrebe samih organizacij, ki so sestaneke sklicale kakor za potrebe razvoja telesne kulture. Mnenja sem, da je to potrebno, ker gre v sklop družbenega življenja kraja, občine, ali to je vsekakor premalo.

(Se nadaljuje)

Na počitnicah v Jelenovem žlebu

Ali vam je všeč tale »počitniški« dom, ki vam ga predstavlja fotografija? V njem ima svoje bivališče ob času letnega dopusta Trelčeva družina iz Ribnice. — Iz zapuščene kapelice, ki je bila zapisana žalostnemu koncu, sta zakonca Trelc uredila prijetno bivališče. V poletni vročini je počitek v Jelenovem žlebu, tu je namreč Trelčev »camping«, zelo prijeten. — Ko smo se mudili v Jelenovem žlebu smo obiskali zakonca Trelc in njuno domovanje. Zaupala sta nam, da se zelo dobro počutita in da jima bivanje v »domu« v Jelenovem žlebu bolj odleže, kot da bi šla drugam. Povedala sta nam tudi, da že nekaj let nazaj prebita svojo dopust v Jelenovem žlebu. — Poceniti in ekonomično je tako letovanje, smo ugotovili, ko smo se poslovili od njih in jima zaželeli prijetne urice v lepem planinskem svetu.

Po »cesti« od Žleba do Travné gore

Novinarski poklic je poleg tega da je odgovoren, tudi težak in zahteva celega človeka. Tele vrstice, ki jih boste prebrali, bodo potrdile, da je temu res tako.

Nedelja, 20. julija, kraj — Jelenov žleb, ura, ob 11. dopoldne. Z urednikom, kolegom Matijo, sva ob tej uri startala z motornim kolesom »Panonijo« pred spomenikom Zmage v Jelenovem žlebu. Smer odhoda — Travná gora. Informacije o poti proti Travní gori — delno slabe, delno pomirjajoče. Temperatura zraka nisva merila, vendar je bilo obema precej vroče.

Ob 11. uri 15 minut. Z lepe gozdne ceste sva morala zaviti na levo. Zavozila sva v skrajno zapuščenno gozdno cesto, skoro še novo, ki pa ni služila svojemu namenu menda že od vsega začetka. Med gosto naselijanim gramozom bujno pogarja

trava in razen gozdni plevel. Toda kljub temu je bilo za silo še kar dobro.

Ob 11. uri 25 minut je ceste nenadoma zmanjkalo. Pred nama sta se prikazali dve slabi gozdni poti. Šla sva po desni. S tem pa je bilo tudi najine vožnje konec. Pljunila sva v roke in na vse načine porivala, koder je bilo dosti kamenja tudi prenašala motorno kolo. Sunce pa je tako lepo sijalo, skoro napvk na naju. Od vročine in korivanja oziroma prenašanja 150 kg težke »Panonije« nama je pot curkoma tekla po licu in po hrbtu. Kaj sva hotela, molčala sva in se prebajala naprej.

Ob 12. uri sva se znašla pri starem vodnjaku. Kratek počitek in posvet in nato ugotovitev, da sva na pravi poti. Če so informacije pravilne, bova čez 20 minut pri Domu na Travní gori. Upala sva na boljše pot, toda kolikor bolj sva se blizala cilju, toliko slabša je bila pot. Karih 500 metrov pred Domom sva morala »pasirati« še hud klanec, potem sva prišla v »zasedo«, na posekano drevje čez pot. Ali te strašne poti res ne bo nikoli konec? sva vzdihovala, obenem pa se tolažila, da tudi partizanom ni bilo lahko, ko so med NOB prenašali tu vse mogoče tovore. No, pa je bilo enkrat tudi najine poti konec in še preden sva vstopila v prijazni Dcm, sva pozabila na vse nevedčnosti na potu. Prišla sva ob 12.30. uri, v tem času pa bi prišla tudi peš vsi pot od Jelenovega žleba. Od tu naprej pa naju pot ni več skrbela — saj sva imela pred seboj dobro cesto.

K. Oražem

Naš obveščevalec

KOLENDAR

Sobota, 9. avgusta — Janez Nedelja, 10. avgusta — Lovrenc Ponedeljek, 11. avg. — Aleksander Torek, 12. avgusta — Klara Sreda, 13. avgusta — Lijana Četrtek, 14. avgusta — Demetriji Petek, 15. avgusta — Marija

GIBANJE PREBIVALSTVA

RIBNICA

Poročili so se: Govže Vinko, lesostrugar iz Slatnika 27, star 25 let in Levstek Ana, delavka iz Brega 23, stara 21 let. V Senovem pa sta sklenila zakonsko zvezo Gelze Franc, žični tkalec iz Ribnice 149, star 26

KOČEVJE

Poročila sta se: Cetinski Matija, mizarški pomočnik iz Kočevja, Trg Svobode 4, star 24 let in Hočevar Mihaela, delavka iz Kočevja, Trg Svobode 5, stara 24 let.

OBJAVE

KINO

JADRAN, Kočevje: od 8. do 10. avgusta ameriški barvni film »Mostišče«, 16. in 17. avgusta francoski film »Karneval«. PREDGRAD: 9. in 10. avgusta ameriški barvni film »Na ovinku reke«, 16. in 17. avgusta italijanski film »Pesem mladosti«. SODRAŽICA: 9. in 10. avgusta ameriški barvni film »Bean Brumelj«, 16. in 17. avgusta ameriški film »Pekel izpod ničle«. BROAD NA KOLPI: 9. in 10. avgusta slovenski film »Dolina miru«, 16. in 17. avg. francoski film »Plavolava zvodnica«.

OBVESTILO

Sporočamo žalostno vest, da me je po težki in mučni bolezni dne 29. julija 1958 za vedno zapustil moj ljubljani brat

TURK ANTON

iz Mirtovčev

Na njegovo zadnjo pot smo ga spremlili dne 31. julija na pokopališče v Bosljiški lok. Naj mu bo lahka zemlja!

Žalujoča sestra Grgurič Veronika, Vas št. 16.

STANOVANJE

Šivilja išče v Kočevju skromno sobo. Ponudbe na upravo Novic.

IZGUBLJENO

2. avgusta sem izgubila na cesti Gorenja vas—Žlebič modro jopico. Poštenega najditelja prosim, da jo vrne proti nagradi na naslov: Kos, Žlebič 39.

PREKLIC

Preključem in obžalujem vse, kar sem žaljivega govoril o Leopoldu Kersniču, strojniku iz Hrovače in to pred Kersnič Vinkotom, ter na masovnem predvolilnem sestanku ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe.

Andoljšek Franc, kurjač na LIP Ribnica.

SPOMINSKI DNEVI

16. avgusta 1941. leta je bila požgana prva slovenska vas — Rašica pri Črnučah.

16. avgusta 1941. leta so v bližini Nemške vasi streljali trije partizani na italijansko patrolo.

V avgustu 1942. leta je divjala čez naše kraje znana roška ofenziva, v kateri je sodelovalo nad 70.000 italijanskih vojakov. V teku ofenzive je bila večina kočevskih vasi porušena. Samo v Starem logu so Italijani ubili 78 talcev. Morili pa so tudi drugod; v Dragi so umorili 17. in Stružnici in okolici so s sekirami pobili 16 ljudi itd.

DEŽURNE TRGOVINE

Dežurno službo imajo: v soboto, 9. avgusta, od 7. do 12. ure in od 15. do 18. ure, trgovina »Hrana«, Kolodvorska ulica, v soboto, 16. avgusta, ob istem času, trgovina »Oskrba«, Ulica Jožeta Šeška.

OBVESTILO

Obveščamo cenjene odjemalce in koristnike potrošniških posojil, da so vse trgovine priključene k »Trgovinam« in da nimajo več lastnih tekočih računov. Vse obveznosti do priključenih trgovin prosimo, da poravnate na tekoči račun pri podružnici NB Kočevje št. 600-12.

1-230

TRGOPROMET
Kočevje

Umetniški zavod za litografijo

Ljubljana, Igriška 8
sprejme 5 učencev za grafično stroko:
3 za ročne stavke
2 za knjigotiskarja

Predpisana šolska izobrazba — 4 razr. gimnazije.

Glede nadaljnjih informacij se obračajte na upravo naslovljenega podjetja. — Stanovanje zagotovljeno.

Stojna nad Kočevjem vabil

Planinci in ljubitelji prirode! Več gozdnih poti privede do kočje PD Kočevje, ki leži 820 m nad morjem pod Mestnim vrhom, že po nekaj minutah hoje gre pot po gozdu, ki se zjutraj naglo prebuja. Pot pelje sredi gozda mimo trase za žičnico, kjer je že pred pet sto leti hodila Veronika Desenjšek in Friderik Celjski. Oko se ne more nagledati prekrasnih kukavc na jasad ob poti, ki druga za drugo tekmujejo v pestrih barvah in nenavadnih oblikah. Pomladanski svišč s svojo modrino izletnika popolnoma očara. Koliko rok se je že stegovalo za temi modrim safirji, pa so se vzdržale, da jih niso potrgale, saj dober planinec ne trga cvetja tjavdan.

Ko poletno sonce dopoldne obišče staro gozdno pot, je vsa sveža, obdana s sivopelmatimi bukvami in srebrnimi jelkami.

Človeku se zdí, da je v gozdu vse zeleno, toda koliko odtенок zelenila je tu. In vdihavanje svežega gozdnega zraka, tolikih vonjav!

Nekje na pol poti, kjer potički pijejo vodo iz naravnega koritca, kjer se tri steze ziljejo v eno, zapira pot biserna pajčevina. Sto drobnih niti je že zapletel veter! V njej preliva in svetlika tisoč predromnih rosnih kapljic v mavričnih barvah, kadar posije nanjo sonce!

Ptički kar tekmujejo v petju. Tedaj ni treba nositi s seboj miniaturnega baterijskega radioaparata! Vse se zljiva, petje, žvrgolenje in žvižganje s šumenjem bukovih in jelovih krošenj in harmonijo planinskih lepote, v harmonijo, ki ljubitelja narave odnese vseh težav in skrbi in ki ga staplja z naravo v eno samo pesem — življenje!

Ob kakršnemkoli letnem času se vzpenjaš po isti gozdni poti h kočji »Pri jelenovem studencu«, da pogled iz tega mesta proti Kočevju vedno drugačno sliko. Pomladne barve so nežne, poletje nudi svojevrstno zelenilo, jesen pa pričara vse mogoče barvne odtenke, zima pa pobeli ostro črno-bele zariše.

Še nekaj majhnih vzpetinj in že je tu hrčček pred kočjo pri stari jelki, ki ureja promet. Kar pravilno najhna in neobgljena se zdí ko.

ča PD Kočevje. Vsa je obširna s poletnim soncem, skrita med bukvami in jelkami kot kraguljevo gnezdo pod Mestnim vrhom.

Ob lepem vremenu, posebno ob nedeljah in praznikih, je pri kočji vedno živo obiskovalcev. Prihajajo naj mlajši, stari komaj tri štiri leta, seve v spremstvu staršev, ko masikaterega malčka »štuparamo« prineso na vrh, pa tudi sedemdesetletnik niso redki.

Vzgjajmo mlade ljudi, da bodo izkoristili vsak prosti čas v naravi, da se bodo v njej krepili in si nabrali novih moči, da bodo pozneje ne samo telesi, temveč tudi duševni korenjaki.

Večer pri kočji nudi svojevrstno zabavo in čar. Staro in mlado poseda ob tabornem ognju in prepeva narodne pesmi dolgo v noč. Ko ugaša zadnji plamenček in kakor kresnica razsvetljuje gozdno temo, jo izletniki vsi razigrani mahajo proti domu!

Vračajo se veselo razpoloženi, samo prijetno utrujeni. Med potjo navdušeno govorijo: »še bomo šli na izlet k planinski Kočji pri jelenovem studencu«. Planinski društvo naj le uredi tako, da bo v kočji vedno na razpolago dovolj pijač, ki se v gozdu zelo prižejejo v vročih poletnih dneh.

Zdaj, ko je skoraj vse motorizirano in je postala naglica nezbežna, tako da nimamo časa za počitek, čeprav so živci prenapeti, nam je nujno potrebno razvedrilo v tih naravi. Zato je danes še bolj kot prej, potrebno, da se odpočijemo v prijetnem objemu bukev in jelk v dolini Jelenovega studenca. Tempo življenja je čedalje hitrejši, postajamo vse bolj utrujeni in nervozni.

Najboljši za staro in mlado je počitek v svobodni naravi!

Mladina, če hočeš ostati zdrava in gibčna, postani član planinskega društva! Hodij v gozd, spoznavaj in uživaj lepote Stojne in drugih naših hribov!

Še en nasvet: udobno boš potoval, če ne boš hodil po Stojni otvorjen kot mula. Zelenke in pletenke pustite doma! Ne samo, da je studenčca Jelenovega studenca zelo dobra, temveč tudi v kočji PD Kočevje je dovolj pijač na zalogo!

V. P.

Za smeh in dobro voljo

VSE SO ENAKE

Star menih je umiral v samostanu. Na smrtni postelji je zaprosil — to je bila njegova zadnja želja — da bi videl, kako je narejena ženska. Menihi so odhiteli v mesto in privedli v samostan žensko.

Pripeljali so jo k postelji umirajočega in ta je videl, kar je hotel videti...

Stari menih je pazljivo pogledal, nato pa se je obrnil k zidu in z zadnjimi močmi zamrmral:

»Škoda toliko govorit. Nune iz našega samostana so prav takšne.«

JUNAK

Dva Irca sta služila v angleški armadi v Indiji. Nekoč sta se oddaljila od svoje enote, se zgubila in začela tavati sama naprej, vendar ne čisto skupaj. Nenadoma eden zakliče:

»Hej, slišiš, Indijca sem ujel!«

»No, dobro, pripelji ga sem,« mu odgovori tovariš.

»Ne morem.«

»No, pa ga pusti in pridí sam sem.«

»Tudi tega ne morem; ta vrag me ne pusti!«

Iz naših krajev

NAM PIŠEJO

Živinorejska razstava v Dolenji vasi

V petek, 1. avgusta je bila v Dolenji vasi II. živinorejska razstava, ki jo je priredila Kmetijska zadruga Dolenja vas.

Sredstva za razstavo in nagrade je prispevala KZ. Občinski ljudski odbor Ribnica pa je prispeval 60.000 din, za kar se KZ Dolenja vas najlepše zahvaljuje.

Razstavljenih je bilo 120 glav živine: 80 krav, 40 telic, poleg tega pa dva plemenska bika. 6-članska komisija je živino ocenjevala po molznosti, toščici in obliki. Kot najboljša je bila ocenjena 13 let stara krava Rudolfa Trdana iz Dolenje vasi z molznostjo 3876 litrov. Povprečna molznost je 3400 lit. Najboljša telica pa je bila last Antona Andoljška iz Lipovca in se je uvrstila v II. a razred. Vsa živina je bila last kmetovalcev članov KZ, samo bika sta bila last KZ. Zdi se mi potrebno omeniti, da se je kvaliteta živine od takrat, ko je zadruga uvedla naravno plemenitno postajo, močno izboljšala.

Razstava je resnično lepo uspela, saj je pokazala, da trud zadruga in njenega vodstva za izboljšanje živi-

ne in napredno kmetijstvo, res ni bil zaman.

Da je razstava uspela, priča tudi številni obisk iz sosednjih zadrug. Razstavo so obiskali tudi zastopniki OZZ, Kmetijskega inštituta in Poslovne zveze.

VRBOVI NASADI

O vrbovem nasadu v Strugah smo v našem listu že poročali. Letos nameravajo nasad povečati za kake 3 ha zamočvirjene zemlje. Na tej površini bi potem zrastle dovolj vrbovja za tamkajšnjo pletilnico. Navno se bo lahko zaposlilo do 20 ljudi, to je za tamkajšnje kraje in razmere že veliko.

Za kulturnejšo zabavo

Prostovoljno gasilsko društvo... Občinski odbor Zveze borcev... TVD Partizan... vabi v nedeljo na veliko vrtno veselico. Igra kvintet iz Ljubljane, igrajo veseli fantje itd. itd.

Vsak teden lahko prebiramo na podeželju take in podobne plakate in skoraj vsako nedeljo — kaj bi tačili — sedemo za surovo zбите mize na veselilnem prostoru, popijemo liter dva mlačne mešanice vina in ne vem kaj še, si stopamo na noge na nekaj kvadratnih metrih plesišča, čudno mežikamo drug drugemu se smejemo ne vem čemu in ne vem zakaj, udarjamo po mizi in rahlo omamljeni odtavamo spat s praznimi žepi.

Nimam namena, da bi pisal o lastnih vtisih z gostiln, veselilnih prostorov, temveč bi rad opozoril v imenu tiste mladine, ki se želi zabavati, razveseliti, sprostiti, opozoril vse tiste ljudi, politične organizacije, ki so pred družbo odgovorne za zdrav duhovni razvoj mladine.

Doraščajoča kmečka, vajenska in delavska mladina si želi zabave, pa čeprav za ceno dnevne plače. Mlad človek hoče opozoriti nase, se hoče uveljaviti, stopiti v krog odraslih. In kje naj najde malo izobražen kmečki fant, uklenjen v delo od jutra do noči, boljše priliko, da dokáže svojo moškost, kot v zakajeni gostilni ali veselici? Žalostno je gledati dokaze osamosvojitve: z vinom polite mize, spačene obraze, ki togo strme v dim, razbite stole in steklenice, raztrgane obleke...

Veselica je uspela, kadar je toliko in toliko tisočakov dobička, pripravljali odbor ali društvo se odpelje na izlet, kupi novo brizgalno itd. Strugah.

TO IN ONO

JUG OBSOJEN NA 9 LET

V pred kratkim objavljeni reportaži z naslovom »Po trgovinah je ribe lovil«, nismo s polnim imenom navedli tega »ribiča« ker ni bil še pred sodiščem. Te dni pa je bil Stanislav Jug, delavec pri kočevskem rudniku pred senatom okrožnega sodišča v Ljubljani obsojen na 9 let strogega zapora. Pred sodiščem je dejanja priznal in upamo, da mu bo devet let dovolj za preišljanje, da se tak ribolov ne izplača.

POD VOZ JE PRIŠEL

2. avgusta se je na cesti, ki vodi iz Travnice proti Novi Štifi pri Sodražici pripetila težja nezgoda. Družina B. — oče, mati in sin F. iz

Dobra stvar je takale veselica! Prav v tem jasnem namenu veselice tiči jedro problema, tu se križajo naše predstave o veselici in namenu prirediteljev: veselica zaradi razvedrila in veselica zaradi dobička.

Teško je vskladiti oboje načel. In zato je potrebno, da organizacije Zveze komunistov, SZDL, aktivni LMS, DPM in prosvetna društva, razmislijo ne samo o tem, kako bi mladino vključili v družbeno življenje, izobrazili, temveč tudi o tem, kako bi jo razvedrili!

Pismo iz Clevelanda

Sporočam Vam, da redno prejemam »Novice«. Žal mi je, da nisem že prej vedel za Vaš list. V tujini so novice iz domačega kraja dragocene. Zelo nam ugajajo vesti iz sodražkega predela, kjer mi je potekala mladost.

Tovariš Nace Karničnik je zanimivo pisal o bojih 1942. leta v Poljanski dolini, Lojze Lušni, moj dragi prijatelj, ga je lepo opisal našo lepo Travno goro. »Naš obveščevalec« prav imenitno opraviča svoje delo. V njem sem tudi opazil, da sta bila obdarovana z zalo hčerko moja prijateljca iz Zamostca — Brinskova. Moja žena in jaz jima iskreno čestitava.

Gospodarske vesti iz naših krajev so zelo zanimive, le žal, da ni vse tako kot bi si človek želel. Kot je videti si boste ustvarili lepo bodočnost, le da ne bi bili tako črni vojni oblaki, ki vise nad nami. Res, kdaj bo človek postal človek, da bo računski.

Na Vidmu imajo poleg Zdravstvene postaje tudi Zobno ambulanto, ki je privatna. S 1. septembrom se bo Zobna ambulanta vključila v Splošno zdravstveno postajo Videm.

1. julija se Trgovsko podjetje »Tabor« Grosuplje prevzelo trgovine, ki so delovale v sklopu KZ na Vidmu, Ponikvah, Kampiljah in Strugah.

Vinice so že v mraku šli domov z natovorjenim vozom sena. Na klancu pred Novo Štifo je mati pomotoma odvrila zavore, mesto da bi jih zavrla. Zaradi velike teže sena, konj ni mogel zadržati voza. V tem času je F. padel pod voz, ki ga je vlekla več metrov pred seboj in ga težko poškodovala. Ponesrečenco so kmalu nudili zdravniško pomoč in ga odpeljali z rešilnim avtomobilom v bolnišnico v Ljubljano.

RATIKE
V podjetju »Stolarna« Ratike pri Vidmu so v zadnjem času na novo zaposlili šest ljudi. To podjetje lepo napreduje in iz leta v leto dosega lepše uspehe.

Slovo od Janeza Žnidaršiča

Pred kratkim so pokopali v Laščah daleč na okrog znanega Janeza Žnidaršiča iz Velikih Lašč, ki je preminul v starosti 62 let. Pokojni Žnidaršič je bil vzor naprednjaka in komunista. Med NOV je aktivno sodeloval v osvobodilnem gibanju. V naprednem duhu je vzgajal tudi svojo družino, od katere so trije sinovi člani ZK. Po osvoboditvi je bil Žnidaršič prvi tajnik KLO Velike Lašče. Pa tudi kasneje je kljub rahlemu zdravju aktivno sodeloval v političnem delu. Bil je član ZK, ZB in SZDL.

Pogreba se je udeležilo nad 200 ljudi, predstavniki množičnih organizacij in oblasti. Bilo je tudi več vencev, ki so jih poklonile množične organizacije, ObLo pa je namesto venca dal pokojnikovi družini 5.000 din. Pred hišo žalosti se je od pokojnika poslovil v imenu občinskega odbora Zveze borcev Edi Podlogar, pred odprtjem groba na pokopališču pa Stane Pečnik v imenu Socialistične zveze. Pokojnika sta spremljala na zadnji poti tudi gasilska godba iz Dobrepolja ter moški pevski zbor iz Lašč.

Naj mu bo lahka domača zemlja, ki jo je tako ljubil!

Kot žrtve ste padli

v borbi za nas . . .

ŠTEVILNE SO BILE ŽRTVE, KI SO JIH NAŠI KRAJCI DALI ZA SVOBODO IN BOLJŠE ŽIVLJENJE. PRIOBČUJEMO NJIHOVE KRATKE ŽIVLJENJEPISE V POČASTITEV NJIHOVEGA SPOMINA.

ALBIN VIDENIČ

Rodil se je 26. II. 1920 kot sin delavca-proletarca v Gornji Pirečici pri Krškem. Ko mu je bilo leto dni, se je preselil s starši na Kočevsko. Po končani ljudski šoli se je vpisal na kočevsko gimnazijo ter končal štiri razrede s prav dobrim uspehom. Ker ni bilo sredstev za študij, je iskal službo, katere pa ni mogel dobiti. Zato se je preživljal s priložnostnim delom pri nakladanju vagonov na železniški postaji, pri popravilu cest, v kamnologu, pri zidarjih in drugje.

Že v gimnaziji se je vključil v revolucionarno delo napredne mladine ter to delo nadaljeval vse do svoje smrti. S tov. Dušanom Bravnarjem je organiziral SKOJ na Kočevskem ter bil tudi sekretar Okrajnega komiteja SKOJ-a. Zaradi te dejavnosti je bil preganjan že v stari Jugoslaviji in večkrat zaprt. To je prav kmalu spoznal tudi okupator, zato ga je odvedel v zapore že konec leta 1941 ter ga po večmesečnem zaslišanju poslal v Fivence. Po kapitulaciji Italije je vrnil v Slovenijo peš ter zaradi hudobolezni ostal v bolnici v Ljubljani. Ko je malo ozdravel, mu je uspelo pobegniti v partizane. 5. oktobra 1944 je kot sekretar Rajonskega odbora OF Sodražica imel sestanek na Gori. Ker je bil izdan, so hišo, v kateri je bil sestanek, obklopili Nemci in belogardisti. Po kratki borbi je skočil skozi okno in bežal proti gozdu. Rafal iz nemške strojnice mu je prerešetal junaške prsi. Bil je na mestu mrtev.

POLDE KNAPIČ

Rodil se je 18. avgusta 1922 v Konca vasi kot sin zavedne proletarske družine. Po končani osnovni šoli se je učil v Dolenji vasi kova-

ške obrti. Le ob nedeljah se je vračal domov k staršem. Že v rani mladosti se je udeleževal pri delu mladinske organizacije ter prenašal propagandni material iz Kočevja v Ribnico. To je prišlo na uho tudi žandarmeriji, zato je bil že tedaj stalno preganjan.

Leta 1940 se je zaposlil na rudniku v Kočevju kot kurjač v kotlarni. Po kapitulaciji stare Jugoslavije in okupaciji, ki je sledila leta 1941, je bil vključen v sabotažni oddelek OF na Rudniku z nalogo, kvariti kotle v kotlarni. V prostem času pa je delal z mladino in raznašal propagandni material po okoliških vaseh. Meseca marca 1942 je šel v partizane v Kočevski bataljon. Pozneje je stopil v Cankarjevo brigado kot miner. S seboj v partizane je odnesel tudi mitraljez, katerega je imel pripravljene za prejš.

V zimi 1944-45 je bil v Zagradcu v oficirski šoli. V začetku leta 1945 so Nemci in belogardisti prodirali iz Novega mesta proti Suhi krajini. Na položaje so odšli tudi gojenci oficirske šole. V borbi z Nemci je dobil rafal skozi prsi in še isti večer umrl.

EVGEN MATEJKA - PEMC

Rodil se je 6. novembra 1909 v Kočevju. Zelo zgodaj je šel v partizane in se kmalu odlikoval kot borec in miner. Konec leta 1942 je prišel z grupo partizanov z Babne gore na Gorenjsko. Tu je sodeloval v mnogih borbah, napadih na nemške kolone, pri učenju železniške postaje in tovarne v Kropi, proge, glavnege mostu in žage v Bohinjski Bistrici itd. Nato je prišel v Štab Gorenjskega odreda in bil njegov komisar. Znan je njegov podvig iz te dobe, ko je osvobodil večjo skupino Rusov iz nemškega ujetništva na Koroškem.

Iz Gorenjskega odreda je prišel v Frešernovo brigado. Tu je bil kmalu ranjen. Iz bolnice se je vrnil na Gorenjsko in bil konec leta 1943 postavljen za šefa obveščevalnega centra XXXI. divizije. Odlikoval se je z organizacijsko sposobnostjo in zasnoval mnogo zelo drznih diverzantskih akcij, katere je večina vodil sam.

V začetku leta 1944 je vodil diverzantsko grupo, ki je vdrla v močno zastraženi rudnik živega srebra v Idriji in minirala črpalke, da je bila proizvodnja do konca vojne skoraj popolnoma ustavljena. Miniral je zelo zastraženo električno centralo pri Idriji. Organiziral je diverzantsko akcijo na glavno skladišče bencina v Postojnski jami, kjer je morala grupa prehoditi pod zemljo okoli 12 kilometrov, da je prišla do skladišča ter uničila nemški vojski glavno zalogo bencina. Organiziral je eksplozijo med predstavo za nemške oficirje v kino dvorani na Občinah pri Trstu.

Spomladi leta 1944 je bil imenovan za šefa obveščevalnega centra IX. korpusa ter je omogočil našim edincem, da so brez žrtev likvidirale sovražne postojanke v Prvačini in Rihenbergu.

Konec leta 1944 je bil imenovan za komandanta XXXI. divizije. Padel je na pragu svobode, ko se je ob osvobajanju Primorske v Koprivi v Brdih znašel v mraku in megli nadomada sredi četniške tolpe, ki ga je ubila.

Za njegovo izredno hrabrost in požrtvovalnost je bil odlikovan z redom Narodnega heroja.

(Se nadaljuje)

Zakonca Okoren z domačini pri spomeniku na Travnici gori

SEPAVEC • zgodba o volku • PO OLAFU ASLAGSSONU PRIREDIL V. DRŽAJ.

13

Tišina ju je ohrabrila in neslišno sta se spustila v globel. Samica je pomolila glavo v brlog, ki je bil na pobočju. Javila se je z lahkim »ufff«. Na to znamenje je iz brloga priteklo šest volčičev. Igrali so se kot mladi psički. Skakali so, tekali ter padali drug preko drugega. Na ta način so izražali svoje veselje nad materinem prihodom. Z nerodnimi nožicami so se spotikali ob vse, kar jim je prišlo nasproti.

14

Čez nekaj časa se je mati splazila v brlog. Malčki so se urno skobacali za njo. V brlogu je legla in tisti hip je vsak našel svoj prostor ter prejel svoj zajtrk. Medtem je oče, ki je ostal zunaj, raztrgal kokoš.

Mladiči so že znali uživati meso, čeprav so bili stari komaj mesec dni. In če je samica s trudom izbljuvala na pol použito kepo mesa, so mladiči planili na slaščico ter jo brez obotavljanja pospravili.

15

Dnevi so potekali. Malčki so hitro rasli in z velikim tekom so požirali krvavi plen, ki so ga prinašali skrbni starši. Osorno renčaje so z ostrimi zobmi trgali kose mesa, oprajoč se pri tem na dolge in nerodne zadnje noge.

Medtem sta nežna roditelja legla na kačo sončno vzpetino, odkoder sta opazovala okolico. Najmanjši šum, najmanjša nevarnost, in že se je mati oglasila z lahkim udarom zob. Še isti trenutek so se mladiči bliskoma umaknili v brlog in takoj utihnili.

16

V slabem vremenu so mladi volkovi vedno ostajali v svojem brlogu. Kadar niso spali, so se poskušali zabavati na ta način, da so kopali v zemljo luknje in police.

Eden od mladičev se je posebnim veseljem loteval kopanja in s svojo živahno delavnostjo je nadkriljeval vse ostale. Pa tudi drugače se je ločil od drugih. Bil je krepkeje grajen, mnogo spretnjši od svojih tovarišev in tudi barve je bil temnejše. Ta naš volčič je izgubil že nešteto polič in rogov.